

[Bernhard Baunsgaard]

så sådan ligefrem stor forelskelse i hinanden er der da ikke tale om.

Må jeg benytte denne lejlighed til at sige tak til hr. Lykketoft for de ord, han sagde før om dengang, da vi fremsatte et beslutningsforslag om en skattereform på et bredt grundlag. Det var dengang, der var liden tro hos socialdemokratiet, og hvor man benyttede lejligheden til at forsøge at latterliggøre dette initiativ. Jeg vil da gerne sige tak for, at man indrømmer, at dér tog man fejl, for det er jo dette radikale beslutningsforslag fra for et par år siden, der i dag er endt lykkeligt og godt. Det er formentlig det største lovkompleks, som dette folketing kommer til at vedtage.

Socialdemokratiet ønskede jo i sin tid, at folketinget kunne nå frem med dette arbejde på det grundlag, som socialdemokraterne fremlagde. Vi radikale håbede dog, at vi kunne undgå det, som vi alligevel i dag har måttet sluge: at den indkomst, en skatteyder får ved blot at læne sig tilbage i stolen og ikke røre på sig, ikke skulle beskattes lavere end den, man skal arbejde sig til. Vi kunne ikke tro, at socialdemokratiet virkelig ville gå med til det, men det ville de altså.

Så håbede vi på, at man fra borgerlig side ville fastholde dette med arbejdets værdi og derfor ikke begunstige den indkomst, man får uden at yde et stykke arbejde. Jeg håbede længe på, at det kunne lykkes at blive enige med de konservative om det, men de to partier, der i forhold til det radikale venstre er gamle partier: socialdemokrater og konservative, fandt desværre sammen, og det blev så det grundlag, vi lavede dette lovforslag på, det lovforslag, som er afslutningen på så mange års anstrengelser, frustrationer, ærgrelser, ydmygelser og slid.

Men det er en lettelse, at vi endelig i dag er nået til vejs ende. Så kan man spørge, om resultatet er blevet velskabt. Det er ikke blevet fuldent, det må siges straks. Vi fik jo belønningen for den indkomst, som man får uden at bestille noget. Men jeg tror på, at det nye skattesystem giver grundlag for en bedre beskatning af den danske befolkning, og derfor er jeg glad for, at vi er nået til vejs ende, at vi er nået til at kunne vedtage dette i dag. Det bliver ikke af hele folketinget, men det bliver af et meget bredt flertal, dette lovforslag vedtages. Jeg er enig med dem, der har sagt, at så må vi se på, om vi i fællesskab

kan file kanter af og gøre det endnu bedre. Jeg tror, der er lagt et grundlag, som nok skal vise sig at være holdbart og bedre end det, vi forlader.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det er jo – som det er blevet sagt af flere af dem, der har været her på talerstolen – i dag en skatthehistorisk mærkedag, hvor de centrale love i skattereformen er til tredje behandling.

Det kan nok også give anledning til, at man ser lidt tilbage, og jeg føler mig fristet til at fremhæve, at da regeringen den 7. december 1984 fremlagde sit oplæg til en skattereform, håbede vi, men troede egentlig ikke, at vi kunne få så meget igennem i skattereformen og få så få afvigelser i det endelige resultat.

Når det er lykkedes, skyldes det først og fremmest et ganske fortrinligt samarbejde mellem de seks partier, der har gennemført drøftelserne. Men det har jo også givet anledning til, at man nu, hvor reformen ligger færdig, har rejst spørgsmålet om, hvem der egentlig har fået mest ud af den.

Det er et spørgsmål, som det er meget nemt at svare på. De, der har fået noget ud af reformen, er først og fremmest de borgere, der får en personlig indkomstskattenedsættelse på i alt 5,7 mia kr. Det er første gang, siden vi fik indkomstskatteloven i 1903, at indkomstskatten er sat så dramatisk ned med så stort et beløb. Endvidere får de borgere noget ud af det, der nu for fremtiden gennem den fradragssanering, der har fundet sted, undgår at betale deres nabos skat. Og endelig vinder først og fremmest det samfund, som for øjeblikket lider under, at borgerne gældsætter sig ud over alle grænser til mere eller mindre rimeligt forbrug, derved at man har opbygget et skattesystem, der giver større opsparing, og som også er mere retfærdigt.

Endelig må man sige, at vinderne af disse forhandlinger er de børnefamilier, der nu får et meget klækkeligt skattefrit tilskud, og de erhvervsdrivende, der får et bedre og mere rimeligt skattesystem.

Alt dette er opnået gennem intensive og konstruktive forhandlinger. Det kunne ikke være opnået, hvis ikke alle de, der deltog i forhandlingerne, forstod, at de problemer, man stod over for, var fælles, og at løsningsmulighederne derfor måtte være fælles.